

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **Ing. J. H.**, zastoupeného JUDr. Zuzanou Špitálskou, advokátkou se sídlem 150 00 Praha 5, Plzeňská 4, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, dříve **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem 587 33 Jihlava, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.1.2011, č.j. KUJI 4617/2011, sp. zn. OSV 784/2010,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19.1.2011, č.j. KUJI 4617/2011, sp. zn. OSV 784/2010 **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení ve výši 2.880,-Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně JUDr. Zuzany Špitálské, advokátky AK se sídlem 150 00 Praha 5, Plzeňská 4.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 16. 3. 2011 byla Krajskému soudu v Brně doručena žaloba ze dne 15. 3. 2011, kterou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí původně žalovaného Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 19. 1. 2011, č.j. KUJI 4617/2011, sp. zn. OSV784/2010, jímž bylo změněno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně – Městského úřadu Třebíč, odboru sociálních věcí ze dne 20. 9. 2010, č.j. 41451/2010/TRE, jímž bylo rozhodnuto o nepřiznání příspěvku na péči podle ust. § 7 odst. 2 a § 8 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách ve

znění pozdějších předpisů. Změna spočívala v tom, že žalovaný správní orgán účastníku řízení Ing. J. H., zastoupenému J. H., se přiznává příspěvek na péči ve výši 2.000,- Kč od května 2010.

V průběhu řízení došlo ve smyslu zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony, podle článku VIII. – Přejícná ustanovení, bodu 10, k přenesení pravomoci rozhodovat mimo jiné v řízení o odvolání v oblastech dávek v pomoci v hmotné nouzi, na Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR. Soud proto ve smyslu ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), podle kterého je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla, dále jednal na straně žalovaného s Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR.

Žalobce ve své žalobě namítal, že žalovaný, tehdy ještě Krajský úřad Kraje Vysočina, nesprávně posoudil zdravotní stav žalobce pro účely přiznání příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Vytýká tomuto rozhodnutí nesourodost posudku sociální pracovnice a lékařů posudkové komise, zjevnou účelovost rozhodnutí druhé posudkové komise, příspěvek na péči by měl být primárně pojímán jako dávka sociální, zavádějící výklad činností tvořící obsah jednotlivých úkonů a kritérií pro posuzování míry závislosti, zejména pokud se jedná o využití kompenzačních pomůcek a nesourodost rozhodnutí v první a v druhé posudkové komisi.

Žalobce uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za nezákonné z důvodu porušení ust. § 3 a § 50 správního řádu, neboť nebyl zjištěn dostatečným způsobem stav věci a takto zjištěný skutkový stav nebyl správně posouzen. Nesouhlasí se závěrem napadeného rozhodnutí v tom, že pro účely přiznání příspěvku na péči, je považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost), neboť posudkové hodnocení správou sociálního zabezpečení, z něhož správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, bylo provedeno bez osobního vyšetření žalobcem, kdy ani zjištěné úkony péče a soběstačnosti neodpovídají skutečnému stavu žalobce.

Žalobce v důsledku dopravní nehody trpí spastickou kvadruplegií (úplné ochrnutí všech končetin), je upoután na invalidní vozík a v převážné většině úkonů odkázán na péči a pomoc dalších osob.

V řízení o přiznání příspěvku na péči vedeného u Městského úřadu Třebíč a Krajského úřadu Kraje Vysočina vyplývá, že při sociálním šetření pracovníky MÚ Třebíč dne 11. 8. 2010 bylo zjištěno, že žalobce potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při 21 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost. Posudková komise OSSZ Třebíč následně dne 23. 8. 2010 dospěla k závěru, že žalobce potřebuje každodenní pomoc nebo dohled pouze při 11 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost. K odvolání žalobce bylo posudkovou komisí shledáno, že žalobce potřebuje každodenní pomoc nebo dohled pouze při 13 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost (ovšem zcela rozdílný) a napadeným rozhodnutím mu byl přiznán příspěvek ve výši 2.000,- Kč (od 1. 1. 2011 ve výši 800,- Kč).

Žalobce komisi předložil popis toho, které úkony péče o vlastní osobu a soběstačnost nezvládá, k tomu doložil také novou lékařskou zprávu, která byla vypracována odbornou lékařkou spinální jednotky Fakultní nemocnice Brno-Bohunice. Z této zprávy jednoznačně vyplývá, že zdravotní stav žalobce a následné sociální uplatnění a možnost péče o vlastní

osobu a soběstačnost je výrazně limitována spastickou kvadruplegií, dále že hybnost LHK není zcela v pořádku. V tomto také žalobce spatřuje rozpor mezi vyjádřením posudkové komise a mezi výsledkem provedeného sociálního šetření. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se mimo jiné uvádí, že oproti sociálnímu šetření posudková komise neuznala úkony, jejichž nezvládnutí nemá oporu v objektivizovaném zdravotním stavu nebo nevznikla potřeba úkony provádět, např. péče o ústa, vlasy, nehty a holení a dále výkon fyziologické potřeby včetně hygieny. Péče o ústa, vlasy a nehty a holení jsou úkony, které žalobce nezvládne, protože jak posudková komise odůvodňuje dále, má zachovanou hrubou motoriku dostačující pro hrubý úchop, ale tak jemnou a precizní práci, kterou je potřeba provést při holení, případně stříhání nehtů, není schopen provést. Posudková komise dále uvádí, že je žalobce vzhledem k objektivizovanému zdravotnímu stavu schopen péče o kontingenci, což je pravda, ale komentář k příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. stanoví, že náplní posuzovaného kritéria je také zhodnocení výkonu regulace a vyprazdňování stolice, provedení očisty. Toto jsou podbody, které vzhledem ke svému zdravotnímu stavu ale žalobce nezvládá.

V napadeném rozhodnutí žalovaného je také uvedeno, že místo přenášení lze věci na vozíku převážet za pomoci speciálních pomůcek, ovšem komentář k příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. v těchto bodech výslovně nestanovuje, že se jedná o úkon, který je možné zvládat s využitím kompenzačních pomůcek a výkon s pomůckou by měl být hodnocen jako výkon nezvládnutý. Žalovaný dále argumentuje, že není medicínský důvod pro nezvládnutí sezení, již zde je zdůvodňováno, že využití kompenzačních pomůcek není překážkou. Opět žalobce uvádí, že komentář k příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. v tomto bodu jednoznačně neuvádí využití kompenzačních pomůcek, a proto by měl být daný úkon hodnocen bez využívání kompenzačních pomůcek. Navíc na osobní dotaz mu bylo členkou posudkové komise řečeno, že v interních materiálech posudkové komise je poznámka, že využití kompenzační pomůcky se připouští.

Dále uvádí, že dávka příspěvek na péči je v první řadě dávkou sociální, která má pomoci člověku zapojit se do sociálních vazeb a interakcí prostředí. Bez poskytnutí dávky v patřičné výši bude žalobce schopen postarat se o sebe doma, v ideálně upraveném prostředí, ale nebude schopen fungovat mimo prostory vyhrazené upravenou domácností. V současné době se snaží zapojit do pracovního procesu a nepřítomnost placeného asistenta mu tuto skutečnost velmi ztěžuje. Z příspěvku v I. stupni závislosti, tak jak mu byl ve druhém stupni řízení přiznán, je žalobce schopen zaplatit sílu na udělání drobných domácích prací, ale není již schopen si zajistit další služby, které vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nezvládá. Situace žalobce se změnila i v tom, že vzhledem k jeho neschopnosti žít trvale sám bez pomoci jiné osoby, se k němu nastěhovala přítelkyně D. Š., která s ním žije a zajišťuje velkou část o něho.

Závěrem uvádí, že na dopravu, na rehabilitace má sice příspěvek, ale samotnou rehabilitaci si musí platit a četnost je však nedostačující jen cca 2x týdně. Kromě toho potřebuje pravidelně asistenci k běžným rehabilitacím doma. V závěru žaloby specifikuje úkony péče o vlastní osobu, které nezvládá, tj. vzhledem k výrazné spasticitě, není schopen převážení horkých jídel a nápojů na klíně a navíc hrozí výrazné riziko popálení a opaření nebo pořezání střepem, nezvládá přesun do vany a z vany, není schopen omýt si kůži na dolních končetinách, není schopen si ostříhat a ošetřit nehty na dolních končetinách, holení je nutno provádět ve vaně a již zde potřebuje asistenci, ohledně přemístění, činnosti LHK, držení zrcadla, dále není schopen bez pomoci přesunout se na toaletní mísu a zvládnout hygienu po vykonání stolice, není schopen manipulace oděvem před vyprázdněním a po vyprázdnění, má velmi časté případy inkontinence moči i stolice přes den i v noci. Není-li v dosahu bezbariérové WC, je nutná pomoc či přenesení. Nezvládá v případech inkontinence, potřebuje

pomoc s převlečením, většinou je dokonce nutné přemístění do sprehy. Bývá problém vyhledání WC zvláště v bariérovém prostředí. Nezvládá sezení bez kompletní opory a potřebuje časté přestávky do pozice vleže. Stání nezvládá. Co se týče přemísťování předmětů denní potřeby, těch je schopen pouze za specifických podmínek, neboť nemá plně funkční úchop mezi palcem a ukazovákem, zejména levé ruky, předměty, které uchopuje, tak musí být dostatečně malé a lehké, nebo být položeny v určitém úhlu, zvedání předmětů ze země je schopen jen někdy, předměty drobné nebo zapadlé pod nábytek nezvedne téměř vůbec, nemůže manipulovat s rozměrnými, těžkými či neforemnými předměty a nedosáhne na předměty ve vyšších policích. Trpí křečemi, které ho též limitují. Nezvládá chůzi ani po rovině, ani po schodech nahoru a dolů, a co se týče oblékání, tak obleče dolní část pouze vleže a velmi obtížně, má tytéž problémy při obutí vhodné obuvi a opětovně při svlékání z oděvů z horní a dolní části těla. Zouvání zvládá pouze vleže. Podrobně popisuje potíže při provedení si jednoduchého ošetření, při rehabilitaci a pokud by měl ze země vlézt do vozíku při pádu na zem, potřebuje nablízku pomoc, na svoji soběstačnost se snaží pracovat, snaží se udržovat fyzickou kondici pravidelným docházením do Paracentra Fenix, ale současný stav je takový, že pomoc potřebuje. Potřebuje také pomoc při rehabilitačních cvičeních v Paracentru, zvláště při dopravě do tohoto centra a problémy má zvláště za nepříznivých klimatických podmínek.

Také nezvládá úkony soběstačnosti tak, jak je v žalobě podrobně popsal, není možné, aby si nakoupil věci, neboť je nemá kam uložit, když potřebuje rukama pohybovat na vozíku, potřebuje při nákupu asistenci a zvládá jenom drobné nákupy, které nestačí pro běžný chod domácnosti. Nezvládne vaření ani přípravu surovin k vaření, hrozí velké riziko popálení, neboť nedosáhne spolehlivě na přípravě surovin na nádobí na sporáku. Nezvládá péče o prádlo ani o úklid, přepírání drobného prádla ani péče o lůžko a co se týče manipulace se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří, nedosáhne na otevírací kliky oken ani na hlavní uzávěry plynu a vody, jističe, nezvládá výměnu žárovek. Potřebuje pomoc, respektive udržování pořádku v domácnosti a nakládání s odpady, pomoc jiné osoby a při praní prádla a žehlení prádla.

Kromě úkonů uvedených v tabulkách, potřebuje žalobce pomoc jiné osoby při spaní, neboť si kvůli spasticitě a částečně nefunkčním HKK a břišních svalech, nedokáže dostatečně přikrýt nohy tak, aby zůstaly narovnané, v poloze na břiše se nedokáže přikrýt vůbec. Pomoc potřebuje při nástupu a výstupu i do bezbariérových vozidel MHD a při zdolávání problematických úseků na cestě z domu, k zastávce a potom od zastávek k většině cílů jeho cesty. Neumí se vyjádřit, zda by byl schopen samostatně řídit auto, neboť žádné nemá. Každopádně by potřeboval pomoc při nástupu do auta a výstupu z auta a v zimních měsících i pomoc při udržování cesty k autu a při údržbě auta.

Dále uvádí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nevyplývá, jak se žalovaný vypořádal s rozpory mezi výsledky sociálního šetření dne 11. 8. 2010, které provedl MÚ Třebíč (21 samostatně nezvládaných úkonů), v hodnocení vstupní závislosti vyplývajícím z posouzení OSSZ ze dne 23. 8. 2010 (11 samostatně nezvládaných úkonů) a posouzením, ze kterého správní orgán vycházel při stanovení stupně závislosti žalobce a stanovení výše příspěvku na péči v napadeném rozhodnutí (13 samostatně nezvládaných úkonů).

Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. a), b), c) s.ř.s., tj. pro vady řízení spočívající jednak v nedostatku důvodu rozhodnutí a jednak proto, že skutkový stav zjištěný správním orgánem vyžaduje zásadní doplnění. Závěrem požaduje úhradu nákladů právního zastoupení.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 28. 4. 2011 uvedl, že napadeným rozhodnutím bylo změněno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že žalobci byl přiznán příspěvek na péči ve výši 2.000,- Kč měsíčně od ledna 2010.

Na základě podané žádosti o příspěvek provedl dne 11. 8. 2010 Magistrát města Brna šetření závislosti osoby na pomoci jiné osoby s ohledem na to, že žalobce v žádosti uvedl adresu bydliště..... Jako poskytovatele pomoci uvedl otce J. H.. Při šetření bylo zjištěno, že žalobce zvládá s pomocí nebo nezvládá 9 úkonů péče o vlastní osobu, koupání nebo sprchování, péče o ústa, vlasy, nehty, holení; výkon fyziologické potřeby včetně hygieny; stání, schopnost vydržet stát; přemisťování předmětů denní potřeby; chůze po rovině; chůze po schodech nahoru a dolů; oblékání, svlékání, obouvání, zouvání; provedení si jednoduchého ošetření; a 12 úkonů soběstačnosti: obstarávání osobních záležitostí; zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku; obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování); vaření, ohřívání jednoduchého jídla; mytí nádobí; běžný úklid v domácnosti; péče o prádlo; přepírání drobného prádla; péče o lůžko; manipulace se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří; udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady; další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti.

Dne 25. 8. 2010 byl Městskému úřadu Třebíč doručen výsledek posouzení stupně závislosti žalobce posudkovým lékařem OSSZ Třebíč s tím, že žalobce není osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů. Žalobce podle závěru posudkového lékaře MUDr. S. K. nezvládá 6 úkonů péče o vlastní osobu a 5 úkonů soběstačnosti. Dopisem ze dne 2. 9. 2010 byl žalobce vyrozuměn o tom, že se může vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí, na toto vyrozumění však nereagoval. Dne 21. 9. 2010 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, kterým nepřiznal žalobci příspěvek na péči s odůvodněním, že z výsledku posouzení stupně závislosti vypracovaném lékařskou posudkovou službou OSSZ v Třebíči je zřejmé, že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných podle § 9 zákona o sociálních službách. Jedná se o tyto úkony – péče o vlastní osobu a o soběstačnosti: koupání nebo sprchování; výkon fyziologické potřeby včetně hygieny; stání, schopnost vydržet stát; chůze po rovině; chůze po schodech nahoru a dolů; oblékání, svlékání, obouvání, zouvání; obstarávání osobních záležitostí; zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku; obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování); běžný úklid v domácnosti, péče o lůžko.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém uvedl, že lékař posudkové komise neměl postačující podklad nebo nepostupoval správně při hodnocení jeho zdravotního stavu. Uvedl, že je domluven s Ambulancí celoživotní péče o spinální pacienty na novém zhodnocení zdravotního stavu a funkčního potenciálu, lékařskou zprávu z tohoto vyšetření předloží. Dále v odvolání uvedl výčet úkonů, které nezvládá.

Žalovaný napadené rozhodnutí přezkoumal v odvolacím řízení, dne 10. 11. 2010 požádal posudkovou komisi MPSV ČR v Brně o posouzení stupně závislosti žalobce, téhož dne požádal lékařskou posudkovou službu v OSSZ v Třebíči o postoupení spisového materiálu žalobce. Dne 19. 11. 2010 byla žalovanému doručena závěrečná zpráva z Fakultní nemocnice Brno ze dne 5. 11. 2010, která byla dnem 22. 11. 2010 zaslána posudkové komisi MPSV Brno. 5. 1. 2011 byl žalovanému doručen posudek a posudkové zhodnocení zdravotního stavu pro účely odvolacího řízení správního od PK MPSV Brno. Tato komise dospěla k závěru, že žalobce je osobou, která se podle § 8 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb.

o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Doba platnosti posudku je od 11. 5. 2010 do 31. 5. 2012. Při vypracování posudku vycházela PK MPSV z těchto podkladů, což byl posudkový spis OSSZ Třebíč, spis žalovaného, sociální šetření ze dne 11. 8. 2010, zdravotní dokumentace, zpráva praktického lékaře MUDr. S., Košumberk ze dne 31. 3. 2010, nálezy FN Brno – ortopedický MUDr. M., rehabilitační MUDr. V., hospitalizační ortopedická zpráva, vše od 3. 9. do 5. 11. 2010. Byly stanoveny úkony péče o vlastní osobu spočívající v tom, že nezvládá koupání nebo sprchování, stání, schopnost vydržet stát, přemisťování předmětů denní potřeby, nezvládá chůzi po rovině, po schodech nahoru a dolů.

Dále bylo stanoveno, že žalobce nezvládá úkony soběstačnosti spočívající v obstarávání osobních záležitostí, zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, obstarávání si potravin a běžných předmětů /nakupování/, vaření a ohřívání jednoduchého jídla, běžný úklid domácnosti, péče o lůžko a nezvládá udržování pořádku v domácnosti a nakládání s odpady a další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním v domácnosti.

Posudková komise neuznala pomoc při úkonech, jejichž nezvládnutí nemá oporu v objektivizovaném zdravotním stavu, nebo nevznikla potřeba úkony provádět. V péči o vlastní osobu jde o péči o ústa, vlasy, nehty a holení, při zachované funkci pravé horní končetiny. Dále jde o výkon fyziologické potřeby, přestože je dokumentován neurogení močový měchýř, posuzovaný péčí o kontinenci zvládá sám, stejně jako změnu poloh z lůžka na vozík do sedu a při potřebě jednoduchého ošetřování. Neuznala dále PK úkony, které je možné provádět v sedě na vozíku, při nepřítomnosti duševního a smyslového postižení a při omezené, ale pro běžný hrubý úkon dostačující funkci rukou. Dále uvedla, že není medicínský důvod pro neschopnost sezení, použití kompenzačních pomůcek vyhlášky připouští. Přemisťování předmětů ze země PK uznala jako úkon s pomocí druhé osoby, i když žalobce podle sociálního šetření žije sám a jistě některé z výše uvedených úkonů nutně provádí za pomoci kompenzačních pomůcek v přiměřené míře sám. Provedení jednoduchého ošetření vzniká za přítomnosti postižení kůže, ale toto nebylo dokumentováno. Finanční pomoc při dopravě do rehabilitačního zařízení je řešena v jiném dávkovém systému. Z úkonu soběstačnosti PK uznala pomoc při obstarávání potravin a vaření, i když drobný nákup podle sociálního šetření zvládá sám, dále pomoc při udržování pořádku v domácnosti a při dalších úkonech spojených s chodem domácnosti. Své rozhodnutí opřela PK o zjištění, že dne 22. 11. 2010 žalobce dojel osobně na vozíku do posudkové komise, v čekárně zazvonil na zvonek příslušné PK a bez doprovodu zde čekal na příchod členek PK. Seděl na vozíku, po seznámení předsedkyní komise předložil odborné nálezy, sám vybral ty, které by chtěl ještě doložit, z těch pak byly zhotoveny fotokopie do spisu. Požádal o klíče k bezbariérovému WC, kam sám sjel výtahem, obsloužil se zde, zavřel dveře a zamkl, telefonoval mobilním telefonem, klíč vrátil a sám odjel z budovy. Během jednání byl předsedkyní komise informován o dalším postupu s tím, že obdrží pozvánku na termín 4. 1. 2011 a zváží prý účast dle aktuálního stavu. Žalobce pak při jednání posudkové komise nebyl přítomen, ani jeho zástupce. Proto byl vyzván, aby se vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí, ale na tuto výzvu nebyly sděleny žádné skutečnosti, které by měly vliv na výrok rozhodnutí.

Žalovaný dospěl k tomu názoru, že se k všem námitkám žalobce posudková komise vyjádřila, s jeho námitkami se vyrovnala a v posudkovém hodnocení je uvedeno i vysvětlení k odlišnému hodnocení jednotlivých úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti mezi sociálním šetřením, posudkovým lékařem OSSZ a PK MPSV, je uveden i postup žalobce před jednáním posudkové komise MPSV, jak je výše uvedeno.

V žalobě je namítáno, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, jak se žalovaný vypořádal s rozpory mezi výsledky sociálního šetření ze dne 11. 8. 2010, hodnocením stupně závislosti OSSZ ze dne 23. 8. 2010 a posouzením PK MPSV v Brně. K této námitce žalovaný uvedl, že se s tímto vypořádal tak, jak je uvedeno v posudkovém zhodnocení PK MPSV v Brně ze dne 4. 1. 2011. Vzhledem k tomu, že žalovaný je přesvědčen, že v řízení, které předcházelo žalobou napadeného rozhodnutí bylo postupováno zcela v souladu správními předpisy, žalobce nebyl zkrácen jeho postupem ani postupem správního orgánu prvního stupně na svých právech, proto z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaný souhlasil, aby soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.

K tomuto se žalobce podáním ze dne 25. 5. 2011 připojil. Pouze k vyjádření žalovaného uvedl, že posudková komise byla ovlivněna tím, že žalobce přijel k posudkové komisi, zazvonil a provedl další úkony popisované posudkovou komisí, ale to ještě neznamená, že nepotřeboval pomoc druhé osoby. Žalobce sám nedokázal vyjet ani vstupní nájezdovou plošinou do budovy PK a musel mu s ní pomoci jeho otec, který ho dovezl autem. Odkázal opětovně na propouštěcí zprávu z Ambulance správného sezení i z příjmové a propouštěcí zprávy FN Bohunice, dle níž je žalobce minimálně kvadruparetický nebo dokonce kvadruplegický se zachovanou činností pravé ruky a částečnou u levé ruky. Z tohoto poškození vyplývá i postižení svalů trupu a neschopnost dlouhodobého sezení ve vozíku a je nutná asistence při přesunech. Opakoval nadále úkony, které není schopen zvládnout tak, jak jsou uvedeny v žalobě.

Při přezkoumávání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového právního vztahu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) a je povinen přezkoumávat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Soud ve věci jednání nenařizoval, neboť účastníci shodně navrhli, aby soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání (§ 51 s.ř.s.).

Soud provedl šetření ve správním spise žalobce a dospěl ke stejným zjištěním, které byly popsány ve vyjádření žalovaného a na který odkazuje.

Je nesporné, že žalobce si podal dne 11. 5. 2010 žádost o příspěvek na péči, dne 11. 8. 2010 bylo provedeno Magistrátem města Brna šetření závislosti osoby na pomoci jiné osoby, při které bylo zjištěno, že žalobce zvládá s pomocí nebo nezvládá 9 úkonů o vlastní osobu a 12 úkonů soběstačnosti, čili celkem nezvládá 21 úkonů. Dne 25. 8. 2010 byl Městskému úřadu Třebíč doručen výsledek posouzení stupně závislosti posudkovým lékařem OSSZ Třebíč s tím, že žalobce není osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je závislá na pomoci jiné osoby ve smyslu § 8 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů. Žalobce podle závěru posudkového lékaře MUDr. Stanislavy Kloudové nezvládá 6 úkonů péče o vlastní osobu a 5 úkonů soběstačnosti čili celkem 11 úkonů.

Dne 21. 9. 2010 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, kterým nepřiznal žalobci příspěvek na péči s odůvodněním, že z výsledku posouzení stupně závislosti vypracovaném lékařskou posudkovou službou OSSZ v Třebíči je zřejmé, že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných podle § 9 zákona o sociálních službách. Na základě podaného odvolání, kde žalobce zdůraznil, že nebylo přihlíženo k sociálnímu šetření, kde bylo uvedeno více položek, které nezvládá a i se

zaměřením na jeho onemocnění, přezkoumal žalovaný napadené rozhodnutí v odvolacím řízení, kde požádal posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí. Tato komise dospěla k závěru ve svém posudku, že žalobce je osobou, která se podle § 8 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřeboval žalobce každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Posudková komise však neuznala oproti sociálnímu šetření pomoc při úkonech, jejichž nezvládnutí nemá oporu v objektivizovaném zdravotním stavu, nebo nevznikla potřeba úkony provádět. V péči o vlastní osobu jde o péči o ústa, vlasy, nehty a o holení, při zachované funkci pravé horní končetiny. Dále šlo o výkon fyziologické potřeby, přestože je dokumentován neurogenní močový měchýř, posuzovaný péčí o kontinenci zvládá sám, stejně jako změnu poloh lůžka na vozík do sedu a při potřebě jednoduchého šetření. V soběstačnosti PK neuznala úkony, které je možné provádět v sedě na vozíku při nepřítomnosti duševního a smyslového postižení a při omezené, ale pro běžný hrubý úchop, dostačující funkci rukou.

Na základě takto zjištěného skutkového stavu bylo pak vydáno rozhodnutí, které změnilo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tj. Městského úřadu Třebíč, odbor sociálních věcí ze dne 20. 9. 2010, neboť tímto rozhodnutím nebyl přiznán příspěvek na péči, naopak žalovaný svým rozhodnutím žalobci přiznal příspěvek ve výši 2.000,- Kč (I. stupeň závislosti). S tímto přesto nesouhlasil žalobce, podal proti napadenému rozhodnutí žalobu.

Na základě takto zjištěného skutkového stavu posoudil Krajský soud jednotlivé námitky žalobce a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud předesílá, že smyslem zákona č. 108/2006 Sb. je úprava podmínek poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci prostřednictvím sociálních služeb a příspěvků na péči. Příspěvek na péči, který je předmětem řízení v dané věci, se podle § 7 téhož zákona poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci. Nárok na něj má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 téhož zákona (mezi účastníky není sporu o tom, že podmínky zde uvedené žalobce splňuje), která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 citovaného zákona. Podle § 9 odst. 1 uvedeného zákona se při posuzování péče o vlastní osobu pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat úkony taxativně vyjmenované pod písmeny a) až r) téhož ustanovení. Podle odst. 2 téhož ustanovení se při posuzování soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat zde taxativně vyjmenované úkony pod písmeny a) až r), mezi něž patří především komunikace slovní, písemná či neverbální, orientace vůči jiným fyzickým osobám, atd.

V projednávané věci byla provedena jednak sociální šetření a dále šetření lékařské posudkové služby včetně posouzení posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí a každé z těchto šetření se liší v celkovém zhodnocení počtu bodů, tj. při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti. Také výsledek toho hodnocení měl jiný dopad na žadatele, tj. v prvním stupni nebyl shledán vůbec závislým a teprve po podání odvolání byl shledán závislým prvním stupněm.

Soud poukazuje rovněž na to, že lékař Okresní správy sociálního zabezpečení ani posudková komise žalobce při svých jednáních osobně nevyšetřili. Zdejší soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která zastává názor, že vyšetření posuzované osoby

v řízení o příspěvku na péči lékařem OSSZ a posudkovou komisí mělo by být pravidlem, jež však neplatí bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu. Zásadní rozpory v závěrech sociálních šetření považuje Nejvyšší správní soud za takové okolnosti případu, jež vyžadovaly přímé vyšetření žalobce posudkovou komisí, neboť by mohly mít významný vliv na hodnocení jeho schopnosti zvládat úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti vymezené v zákoně o sociální péči ze strany posudkové komise. Přímé vyšetření žalobce posudkovou komisí by tak přispělo k přesvědčivosti, úplnosti a objektivitě jejich závěru, neboť by mohla porovnat výsledky vlastního vyšetření se závěry provedených sociálních šetření.

K námitkám žalobce, že nebyl dostatečným způsobem hodnocen jeho zdravotní stav, soud přisvědčuje. Také poukazuje na námitku žalobce, že není už schopen žít sám a z toho důvodu se k němu nastěhoval a jeho přítelkyně, která mu pomoc poskytuje. Také se domnívá, že nebyly zhodnoceny úkony, které je schopen pouze vykonat s dopomocí nebo za pomoci kompenzačních pomůcek a nebyly zhodnoceny jeho námitky vzhledem k jeho zdravotnímu stavu. Dále soud považuje za nedostatečné vypořádání se se zprávou o ambulantním vyšetření z Fakultní nemocnice Brno ze dne 3. 11. 2010, které bylo žalovanému k dispozici, a z něhož vyplývá, že po propuštění bude pacient nadále dispenzarizován ve spinální ambulanci celoživotní péče, dále bude disp. urologem, neurologem, musí docházet na ambulanci RHB terapii a musí si zopakovat intenzivní rehabilitaci na lůžku na některé spinální rehabilitační jednotce. Je nutná výrazná prevence dekubitu s ohledem na třecí a střížné síly při velké spasticitě. I když MUDr. V. není posudkovým lékařem, uvedla, že příspěvek na péči je v tomto konkrétním případě plně indikován a z pohledu lékaře paraplegiologa, který pracuje v oboru 19 let, se jedná v případě žalobce minimálně o II. stupeň závislosti. Zdravotní stav žalobce byl posouzen jako těžká spasticita reflektivního typu a z dalších zdravotních nálezů je potvrzeno toto onemocnění.

Ze všech těchto důvodů považuje Krajský soud v Brně posudky týkající se zdravotního stavu žalobce za nepřesvědčivé a neúplné. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V dalším řízení bude třeba, aby žalovaný vyžádal od posudkové komise doplňující posudek a v něm komise po přímém vyšetření žalobce znovu zhodnotí jeho schopnost zvládat úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Dále posudková komise, setrvá-li na svém posudkovém závěru dosud provedeným, podrobně se vyjádří k tomu, proč úkony, které byly zjištěny sociální pracovníci dne 11. 8. 2010 byly tak rozdílné s dalšími prováděnými šetřeními ve věci. Odlišnosti necht' náležitě zdůvodní.

Dále soud podotýká, že od 1. 1. 2011 byla změněna metodika zpracování sociálního šetření tak, aby způsob provádění sociálního šetření a následného zpracování písemného záznamu ze šetření pro účely řízení o příspěvku na péči vycházel z § 25 zákona o sociálních službách a refletoval upřesnění vztahu písemného záznamu ze sociálního šetření v posudku vypracovaném posudkovým lékařem.

Tímto právním názorem Krajského soudu je žalovaný vázán (§ 78 odst. 4, 5 s.ř.s.).

Výrok, kterým bylo rozhodnuto o nákladech tohoto řízení mezi účastníky se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti

účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V projednávané věci byl úspěšný žalobce, který požadoval úhradu právního zastoupení, celkem za 3 hlavní úkony po 500,- Kč, tj. 1.500,- Kč, 3x paušál po 300,- Kč = 900,- Kč, z toho 20% DPH, neboť zástupkyně žalobce doložila, že je plátcem DPH, ve výši 480,- Kč, celkem tedy 2.880,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný je povinen částku 2.880,- Kč uhradit do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Brně dne 30. ledna 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová